

ระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่
พ.ศ. ๒๕๖๕

โดยที่ในปัจจุบันผู้ที่ได้รับใบอนุญาตขับขี่ได้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยจราจรทางบก หรือกฎหมายอื่นอันเกี่ยวกับรถหรือการใช้ทาง จนมีเหตุหรือก่อให้เกิดหรือน่าจะก่อให้เกิดอันตราย อย่างร้ายแรงต่อสาธารณะ หรือมีลักษณะเป็นภัยแก่ประชาชนอย่างร้ายแรง หรือมีพฤติการณ์หลบหนี เมื่อตนเองก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่น จึงสมควรให้มีหลักเกณฑ์และวิธีการ สั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ของผู้ได้รับใบอนุญาตขับขี่ เพื่อควบคุมดูแลและบังคับใช้กฎหมายว่าด้วย การจราจรทางบกหรือกฎหมายอื่น อันเกี่ยวกับรถหรือการใช้ทางให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔๒/๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการ สั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ พ.ศ. ๒๕๖๕”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“ใบอนุญาตขับขี่” หมายความว่า ใบอนุญาตขับรถตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์และใบอนุญาต เป็นผู้ขับรถตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก

“ผู้มีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่” หมายความว่า ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือ ผู้ดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้บัญชาการหรือเทียบเท่าที่ได้รับมอบหมายจากผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

ข้อ ๔ เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตขับขี่กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ หรือตามกฎหมายอื่นอันเกี่ยวกับรถหรือการใช้ทาง หากการกระทำความผิดดังกล่าว มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังนี้

(๑) มีเหตุหรือก่อให้เกิดหรือน่าจะก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสาธารณะ หรือ

(๒) มีลักษณะเป็นภัยแก่ประชาชนอย่างร้ายแรง หรือ

(๓) มีพฤติการณ์หลบหนีเมื่อตนเองก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่น

ข้อ ๕ กรณีเห็นควรสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ ให้หัวหน้าเจ้าพนักงานจราจรหรือพนักงาน สอบสวนผู้รับผิดชอบแล้วแต่กรณี เสนอความเห็นพร้อมข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานให้ผู้มีอำนาจ สั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่เพื่อพิจารณาโดยเร็ว

ข้อ ๖ การพิจารณาว่าการกระทำลักษณะใดจะเป็นความผิดตามข้อ ๔ (๑) และ (๒) ให้พิจารณาจากพฤติการณ์ ข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน ตามหลักเกณฑ์อย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) การกระทำดังกล่าวน่าจะมีผลกระทบ หรือมีผลกระทบต่อทรัพย์สิน หรือน่าจะเกิด หรือเกิดอันตรายแก่กายหรือจิตใจของผู้อื่นเป็นจำนวนมาก

(๒) มีพฤติการณ์อื่นใดที่มีเหตุ หรือก่อให้เกิด หรือน่าจะก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรง ต่อสาธารณะ โดยมีข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานปรากฏจนเป็นที่แน่ชัด

(๓) เป็นการกระทำที่มีเหตุ หรือก่อให้เกิด หรือน่าจะก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรง ต่อสาธารณะ หรือมีลักษณะเป็นภัยแก่ประชาชนอย่างร้ายแรงที่เกิดในทาง ซึ่งการสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ จะเป็นการคุ้มครองประโยชน์ต่อประชาชนส่วนรวม

การพิจารณาลักษณะความผิดตามข้อ ๔ (๓) ให้พิจารณามูลค่าความเสียหายต่อร่างกาย หรือชีวิต และทรัพย์สิน รวมถึงเจตนา และพฤติการณ์ในการหลบหนีประกอบ เพื่อกำหนดระยะเวลา ในการพักใช้ใบอนุญาตขับขี่

ข้อ ๗ กรณีเห็นควรสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ ให้หัวหน้าเจ้าพนักงานจราจรหรือพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบแล้วแต่กรณี เสนอความเห็นพร้อมข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐาน ให้ผู้มีอำนาจ สั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่เพื่อพิจารณาโดยเร็ว

ข้อ ๘ ให้ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้ ที่ได้รับมอบหมายจากผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เป็นผู้มีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ ผู้กระทำความผิดตามข้อ ๔ ภายในเขตอำนาจของตนครั้งละไม่เกิน เก้าสิบวัน โดยให้พิจารณาถึงความร้ายแรงตามพฤติการณ์แห่งกรณี

(๑) ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล

(๒) ผู้บัญชาการตำรวจภูธร

(๓) ผู้บัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง

การแจ้งตามวรรคหนึ่งให้ทำคำสั่งเป็นหนังสือ ตามแบบแนบท้ายระเบียบนี้ และแจ้งคำสั่ง พักใช้ใบอนุญาตขับขี่ให้ผู้ถูกพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ทราบ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

(๑) รายละเอียดข้อเท็จจริงที่เป็นพฤติการณ์แห่งการกระทำผิด

(๒) ข้อหาในการกระทำความผิด และกฎหมายที่อ้างอิง

(๓) พยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง

(๔) ข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนการใช้ดุลพินิจ

(๕) ระยะเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุดการพักใช้ใบอนุญาต

(๖) สิทธิการอุทธรณ์ และระยะเวลาในการอุทธรณ์

ข้อ ๙ ในการแจ้งคำสั่งตามข้อ ๘ ให้ผู้มีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่แจ้งคำสั่งให้ผู้ถูกพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ทราบโดยตรง โดยมอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกพักใช้ใบอนุญาตขับขี่หนึ่งฉบับด้วย และให้ผู้ถูกพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ลงลายมือชื่อและวันที่ไว้เป็นหลักฐาน หรือส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปยังภูมิลำเนาของผู้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ และให้ถือว่าผู้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ได้รับทราบคำสั่งเมื่อล่วงพ้นสัปดาห์วัน นับแต่วันที่ส่งคำสั่งดังกล่าว

ข้อ ๑๐ ให้บันทึกรายละเอียดข้อมูลการสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ลงในระบบข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์อย่างซ้ำภายในวันทำการถัดไป

การแจ้งให้นายทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ หรือกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบกทราบ ให้จัดทำข้อมูลตามระเบียบว่าด้วยการประสานข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์เกี่ยวกับประวัติและการกระทำ ความผิดตามกฎหมายของผู้ได้รับใบอนุญาตขับขี่ ข้อมูลทะเบียนรถ และข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้อง พ.ศ. ๒๕๖๕

ประกาศ ณ วันที่ ๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๕

พลตำรวจเอก สุวัฒน์ แจ้งยอดสุข

ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

ที่ ... /...

ชื่อหน่วยงาน

วันที่ เดือน พ.ศ.

เรื่อง แจ้งคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่

เรียน (ชื่อผู้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่)

ด้วย (ชื่อ-สกุล) เลขประจำตัวประชาชน

ใบอนุญาตขับขี่เลขที่ ได้กระทำความผิดในข้อหา

โดยมีพฤติการณ์ในการกระทำผิด คือ

และมีพยานหลักฐานยืนยันพฤติการณ์อันเป็นความผิดดังกล่าว ดังนี้

๑.

๒.

๓.

พฤติการณ์ดังกล่าวมีข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนการใช้ดุลพินิจในการพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ คือ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔๒/๕ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒

ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ จึงมีคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่

รถทุกประเภทของท่าน เป็นเวลา วัน ตั้งแต่วันที่ เดือน

พ.ศ. ถึงวันที่

เดือน พ.ศ.

ทั้งนี้ ท่านมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อ

ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งนี้ การอุทธรณ์ไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ของท่าน

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(.....)

ตำแหน่ง

หน่วยงาน

โทรศัพท์

ได้รับแจ้งคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่แล้ว

ลงชื่อ

(.....)

.. / /...